

Neopisani se doplati ne tiskaju. Pripremljena se pisma tiskaju po 6 avo. svaki redak. Oglasi od 6 redaka stoje 60 no, za svaki redak više 5 no; ili u slučaju opetovanja na pogodno sa upravom. Novci se liju postarskom naputnicom (seznage postale) na administraciju „Naše Sloge“. Ime, prezime i naj. bitu poštu valja točno osaditi.

Komu list ne dođe u vrijeme, aka to javi odpravništvo u otvoren pismu, za koje se ne plaća postarino. ako se izvane napiše: „Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu naše stvari, a nesloga sve polvari“. Nar. Pos.

Iskazi svakog četvrtka arku. Doplat se nevraca za neiskazju. Nebljegovani listovi se neprimaju. Predplata a postarinom stoji 6 for., za seljake 3 for. na godnu Razmjernu for. 3/4, i 1 za polgodine. Izvan carevine više postarino. Na malo: jedan broj 6 novč. Uredništvo i administracija nalaze se u Via Farneto br. 14.

Poziv na predpiatu.

Koncem prošloga mjeseca iztekla je predplata onim našim čitateljem, koji se predplaćaju za prve pol godine. Molimo ih, da čim prije predplatu za drugu polovicu godine priposlata izvole.

Ujedno opominjemo one, koji nam jošte ništa za tekuću godinu neposlale i one, koji nam za prošle godine više ili manje duguju, da učine jedni i drugi čim prije svoju dužnost, pak da uzmognemo i mi svim našim dužnostim zadovoljiti. Ciena listu naznačena je na čelu.

Novce neka nam se šalje postarskom naputnicom, što je najjeftinije. Uprava „Naše Sloge“.

Interpelacije

zastupnika dra. M. Laginja i profesora Vjek. Spincića i druga na njegovoj projasnost ministra predsjednika.

Pod izlikom, da neimade na vanjšćini naučnih ljudi, a u istinu pako, da se dritmajuće hrvatsko ili slovensko pučanstvo Istre posvema potalijanči, znala je tamo vladajuća stranka, koja se je dočepala vlasti pomoćju nepravdnoga izbornoga reda, stvoriti zemaljsko zakona, kao onaj od dne 23. novembra 1888. Z. Z. L. br. 18, kojim bijahu sa Hrvati i Slovenci inapudene ladanjske občine sa takovim gradom u jednu mjestnu občinu spojena, u kojih stanuju izključivo ili u preložnom broju Talijani.

Jedva se može popisati one štete, koje nastadoše odatle po hrvatsko ili slovensko pučanstvo. Podpisani želo upozoriti samo na neke od tih nesretnih posljedica sve nenaravne svete.

Ovu zemlju smatralo se obćenito u javnih odnošajih tako, kao da bi bila po narodnosti talijanskom pokrajinom, pošto nose na sebi skoro sve obćino takav značaj, služeći se izključivo talijanskim jezikom, dočim su c. kr. oblasti postupale povee polag toga stanja stvari tako, da se

nije čuditi, ako su pojedini pisci iz susjedne kraljevine obćivali navesti kao najvažniju za svojtatanje Primorja upravu su činjenicu, što je austrijska vlada sama tamo „prisiljena“ svuda rabiti talijanski jezik.

U školskih poslovih odlučuju obćinska zastupstva, kao tobožnji zakoniti zastupnici porezovnika pojedinih školskih okružja, talijanski jezik kao naukovni jezik na pučkih školah i u ladanjskih obćinah, gdje bi se moglo pravom obćikovati valjan napredak jedino na temelju hrvatskog ili slovenskog jezika, tako na primjer Poroč za Badernu i Žbandaj, Oprtije za Brda, Motovun za okolice. Vižinada za Kautiler, koje mjesto traži pučku školu već od godine 1827., ali sve do danas bez uspjeha.

Kod uprave sa obćinskim imetkom nanaša se ladanjskim obćinama radi takvog ustrojstva neizmjereno štete, pošto imadu i one doprinatati za troškove, koji su za njih od malone ili od nikakve koristi, kao primjerice za liečnike u gradu, te za školske paušale itd.

U tom obziru je kod sadašnje razdiobe mjestnih obćina osobito obćintivna način, kojim se upotrebljavaju dohodni nekadašnjih bratovćina, gdje ne se školi namijenjena trećina diža na korist mjestne školske zaklade, a upotrebljuju za talijanske škole u gradovih, promda pripada doćitna trećina u mnogih slučajevih jednoj jedinjoj ladanjskoj obćini, dapače jednom jedinjom selu, koje nije još nikada škole imalo i koje nemože, mimoćiv naukovni jezik, već radi same udaljenosti u gradu školu polaziti. Tako imadu mnoga sela mjestne občine Oresa, Baderna, mjestne občine Poroča, Selina, mjestne občine Vršara i mnoga druga, svoje vlastite mjestne zaklade bratovćina, dohodke kojih se ipak u školske svrhe neupotrebljuju.

U izbornih poslovih pokazuje se gore navedeno ustrojstvo u svojem pravom svjetlu. Ladanjski stanovnici moraju radi zemaljskih i državnih izbora u doćitne gradove, kao u sjela njihovih mjestnih obćina; vršed tako u istinu izbornu pravo

izvan njihovog izbornog kotara za ladanjske obćino u okružju jednog gradskog izbornog kotara, gdje se na njih laglje i štetnije upliva od strane gradskog stanovništva i gdje se dolazi, kako je poznato, do svakojakih žalostnih izgreda.

U onih slučajevih, u kojih mogu ladanjski stanovnici polag njihove porezovne svage doći u obćinskom zastupstvu do voćino, poslužuje se umjetnimi sredstvi kod sasavljanja imenića izbornika, kao što je onaj slučaj, koji ne je visokomu ministarstvu unutarjih posala iz Poroča poznat i koji šaka riešitbu kod vrhovnog upravnog audita.

U Istri vladajuća stranka, čini se, da nemisli da praustrujstvo i na novu razdiobu obćina, pravda bi se zastavio školjni mir jedino tim mođu dva u toj pokrajini nastanjena plemena, to bi se do sadašnjoj nepravdi barem u buduće bilo u kojem pogledu na put stalo. Reć bi, da teži ona za promjenom samo tamo, gdje je izgubila svaku nadu, da će njoj se ispuniti njezini ciljevi, ta hoće da rieši, što se još po njezinom sudu riešiti može, kao što je primjerice slučaj u mjestnoj obćini Lovrana, od koje nastoji odćipiti Moćišenice (sa Kalocom, Krajom i Dragom) i Boroš (sa Sv. Martinom), da tako spasi tobožnji „italijanski“ Lovran, dočim bi bilo baš u ovom slučaju povee dostatno sa Moćišenice i Boroš, da se za njih ustroji posebna upravna vieća u amisu zemaljskog zakona od dne 25 oktobra 1888. br. 8, a da se ih neodielu od mjestne obćine Lovrana.

Pošto je pako veća dužnost c. kr. vlade, nego li pojedinih stranaka, da se brine za to, kako bi se javno odnošaje tako uređilo, da zavlada mir među raznim plemenima, da se pruži svakomu plemenu uvjete za obstanak koli u prosvjetnom teli u gospodaretvom obziru, te da je ono i promicati uzmogne, i pošto je to kod sadašnjega jur spomenutog ustrojstva većine obćinah Istre skoro izključivo, to se usudjuju podpisani postaviti na njegovu projasnost ministra predsjednika, a za čitavu vladu sledieći upit:

1. Je li c. kr. vlada toga mnjenja, da sadašnja mjestna razdioba mjestnih obćina Istre, po kojoj sačinjavaju često ladanjske i gradske obćine, napućene raz-

lićitimi plemenima, jednu mjestnu obćinu, odgovara protibkom pučanstva u prosvjetnom i gospodaretvom obziru, te u niećnom slučaju?

2. Kani li c. kr. vlada uložiti svoju vlast u tu svrhu, da se već jednom na put stane štetnim odnošajem, koji su povodom propirkam, narodnostnim borbam, te zanemarivanju ladanjskih obćina, i to tim, da se pravedno podiele na novo doćitne mjestne obćine?

U Beću, dne 25. maja 1894.

Dr. L. Laginja, Spincić, dr. Brzorád, dr. Slavik, Alfred Coronini, Sokol, Biankini, Dapar, Perić, dr. Pacák, dr. Blažek, dr. Šil, dr. Tuček, Březovský, dr. Gregorić, dr. Bulat, Globoćnik, Borić.

Svečanost položenja temeljnoga kamena za dom dra. A. Starćevića u Zagrebu.

Riedka i sjajna svečanost položenja temeljnoga kamena za dom hrvatskoga vođe dra. Antuna Starćevića, nadćirila je svako oćekivanje. Predstavnik prispio je na stotino sa svih hrvatskih krajeva. Između ostalih brojna deputacija iz Bosne, dr. Tavčar sa gospodjom iz Ljubljane, zastupnici u Beću Biankini, dr. Laginja i Spincić. Ova četvorica bijahu svuda i za čitave svečanosti najradniji susretani i burno pozdravljeni. Bila je mnogobrojno zastupana i hrvatska mladež svih sveučilišta.

Svečanost započela je dne 25. junija serenadom izpod stana dra. Starćevića. Sudjelovala je hrvatska sveučilišna mladež sa barjakom i dvie stotine lampiona, te četiri pjevačka društva. Sudjelovalo je 15.000 duša.

Povorka je u najljepšem redu prošla gradom, klicajući zanosno Starćeviću, Franku, Polnegoviću, Laginji, Tavčaru, Biankinu i Spinciću. Na dan svečanosti u osam sati u jutro bila je služba božja u crkvi sv. Marka dubkom punja. Mnogo bijahu tu gospodja. Služio je svetu misu župnik dr. Boroša.

Zatim je sledilo polaganje kamena, pri čemu je prisustvovala sam svećar. Kad

kad bude plovian hrvatski prodikao — to će činit, recimo i bez krivnje. Doći će se do sukoba; netko će morat popustiti; a morat će, Bog duj da nebi mi bill krivi proroci, morat će popustiti crkva. Hrvatski jezik za Lošnjice već neće biti materinski jezik, bit će jim tuđji jezik. Crkva će biti u nepravici, pak plovian recimo istinu, kako pastir bez svoga stada, kad bude vidio, da ga već viernici norazumiju, eh morat će jim propovjedat u jeziku, koji razumiju, i jeziku talijanskom!!

Još neku godinu natrag čitali smo kako su učienici pomorske škole, svi do cigloga izjavili, da su (čujte!) talijansko narodnosti!! Naši dušmani su dobro računali. „Iztribieimo iz škole hrvatski jezik, i svoj cilj ćemo mi postignuti“. I oni ga iztribieili uzupkos svim zakonom o ravnopravnosti jezika . . . i tako već su probolje do svoje ako i paklene svrhe došli.

Što ćemo na sve ovo mi mladići, zapamti Hrvati? Mi ćemo se nastadjivati, kad budemo svieta dokazivali, da su Lošnjici hrvatskoga roda, jer to tvrdi povijest, jer to kažu hrvatska imena, hrvatski nazivi, hrvatske matice pisane s giagolskimi pismeni . . . ali mladići Lošnjici već nade razumieti. Oni će nam oitratiti: to je jednoć bilo, ali sada nje više; ako su naši predji bili „Slavi“ mi nisme više; naš je materinski jezik talijansk. — i dosta!

U Lošnjih bit će Hrvata, al tako, kako jli ima i u Beću, Pragu, Gradcu, Rimu, Benezaru, Pittsburgu i t. d., a Lošnjiti bit će talijanski gradovi. U Lošnjju

imati ćemo ako četa i hrvatski čitaonici, kako jli imamo i danas (čest joji), al sa vooma ogranićenim brojem članova, al tako kako i u drugim stranih gradovih.

Čitaju se često težke i opravdane tužbe iz Lošnjja, kako ondje pri ces. kr. oblastih vlada sve sama talijansćina. kako gospodja pri c. kr. kot. poglavarstvu ne umiju hrvatski govoriti, to je sve naravski veliko zlo, težke nepravda našem narodu i jeziku; al mi mislimo, da nije još najveća, jer strankam je napokon slobodno služiti se u svojem hrvatskom jeziku. Najveće zlo, najteža nepravda, koja uprav vapije osvetu proti . . . jest ta, što je iz lošnjjskih škola odstranjan hrvatski jezik, koji su Lošnjinci materinim imlekom usisali, onaj jezik, kojim su javno, otvoreno Boga u crkvi slavili, paće i po istih ulien hlećci na glas sveti Rozarij; onaj jezik, koji su njihovi predji jedino znali; za koji su se Veloselei onako dićeno i hrabro borili, taj svoj materinski mi li jezik oćtjerali su iz škole . . . A mi Hrvati, da to mirne duše gledamo, da ne ustanemo na obranu svojih prava . . . Talijanska su škole propast, poguba, grob hrvatskoga jezika i roda u Lošnjih. Zato je sve ista uložiti, da se na temelju obstojećih zakona uvede u sve lošnjjske škole za sada barem hrvatski jezik kako obvezatan predmet. Ljuta rana pita ljuti liek. I tu nije čekat. Lošnjiti se nam Hrvatom svake godine odćim. Rodoljublji, mislimo i radimo!

PODLISTAK.

Malu selo i Velo seio.

II.

Danas piše se, čuje se, govori se: Lošnjinci su Hrvati, a mi otvoreno kažemo: Lošnjinci su poriećka hrvatskoga, oni su naša krv, kost od kosti naše, al danas dosta već potalijanćeni, i ako stvari budu tekle ovako, kako danas teku, budimo uvjereni, da će se Lošnjinci za 50 godina posvema potalijanćiti. To bolnim srecem oćitujemo, al nije kuda, tako je i ne drugaćije. Ne budimo uvtek stari doćirnice, popustivlje, gubljinje čudi ču, al na svoju štetu. Ljutici i Boćirici stanovali su u Pomoraniji u Pruskoj; to su bili Slaveni, a danas su ondje Niemci. Bilo je Slaveni, a recimo bilo je Hrvata i ovdud i onud, al „bilo je“, a danas više jli neima. Tako će nam se dogoditi i s Hrvati u Lošnjih. Lošnjinci su bez dvojbe ogranak hrvatskoga naroda, ako to nieće, al će doći vrijeme kad će se reći: Lošnjinci bili su Hrvati. Nećemo se prevariti, ako utvrdimo, da tomu propadanju Hrvata i hrvatskog znaćaja krive su i samo su krive škole. Priznajemo, i danas se čuje po Lošnjih hrvatska rieć, ipak sve to manje. Prezime: Antončić, Budinić, Barićević, Petrina, Kozulić, Martinić, Jerolimić, Vidić, Dundić, Radošić, Belanić, Katarinić, Peršić, Ivančić, Nikolić, Rerečić, Karstinić, Gladući, Jurić, Matijević, Škopinić, Kargotić, Dobrićević, Stuparić i t. d. i t. d.,

kažu nam, da tu stanuju čisti Hrvati; zemljopisni nazivi morskih draga, rtova, vrhućaca, ostrvica, tisaćaca, gradskih ulica i t. d. kako n. pr. *Jakovljeva, kockanja, prielaka, vli žal* (danas valle ciotoloni), *bardina, vela straža, kozjak, koludare, most* (danas bocca falsa), na Susku: *ri na paše* (danas punta Napoli), svi ti nazivi jasni su dokaz, da su ta mjestna Hrvati naselili; veliku ljubav Velosećaca za uzdržanje staroslovenskog jezika u svojoj crkvi na početku ovoga vieka, koju je profesor S. Ljubić onako krasno opisao u knjižici: „Borba za giagoljicu na Lošnjih“, oćituje hrvatsku krv u tih ljudih; priznajemo, u lošnjjskih crkvah se još hrvatski čuje. Plovian lošnjjski i ne prodieće drugije nego hrvatski; *epistola, evanđelje, Magostovljen hudi Bog, litanije*, još se to pjeva i molit hrvatski, al mi pitamo: do kada će sve to trajati? Ta mnaske škole već su djecu potalijanćile. Nekoliko godina natrag pisalo se po dnevnih, da u Lošnjih nije moguće predavat djeci u školi vjeronauka u talijanskom jeziku, jer da ga diete nerazumi, ipak se nije ništa učinilo s nadlećne strane, pak danas onaj prigovor već nebi vriedio . . . Izdajeć svoga roda, Talijani podupirani od hrvatskih izroda mućall su i radili. Oni su govorili među sobom: „Neka ljuj koliko hoće, mi nismo neđajmo hrvatskomu jeziku u škola; ne popustimo, hrabro, žilavo, samo tako, napred, kašnje, do nekoliko godina ići će već laglje“. I nisu se u računih prevarili. Djeca, rekli smo već, su potalijanćena, mladež danas sutra ostavljat će crkvu,

od Ivanje Bog semi vami! To će reći: da navadno do sv. Ivana imademo češće kišu, a od sv. Ivana dalje prilično obilno suša. Ako ikada to smo upravo ove godine imali kiše i previle. Ne samo da je skoro nepretrgano kišilo dane, tjedno, no skoro otela dva mjeseca. Dobrahno nam unli-štila nam najglavniji prihod vino u kraju — a sad u evatnji hoće da mu krugu učini. Ko što ovo godine, u ovo doba nismo imali zdenaca, kale, kaljuže pune vode već mnogo godina — te ne prilično li oveda suša sudimo, da se nemamo bojati, da ćemo kano drugih godina ostati bez vode. Toplih dana jošit nismo imali, a noći su vanredno hladne. Bojati se bilo mraza. Do pred malo dana Sniežnik bio biel kao ušed zima. Ako ne drugo, to je berom kiša doprirela, da ćemo imati obilnu kositbu glodom ne samo na količoko, no i na kakvoću.

Reć bi, da je htjela kiša završiti svoj rok pred Ivanjsko doba dnevom 19. t. m. i taj dan kod nas ostaviti u trajnoj uspo-meni. Toga dana oko 4 sata pošle podne nad cijelom okolico, nad cijelim Halubljem urdigoše se orni, tmasti oblaci, da je u kućah nastalo mračno kao u predvečerju. Svaki čas bojati se je bilo, da će slediti prolom oblaka — kao što se u istinu pro-lomio u to vrijeme na Ricci, niti sat od nas udaljeno. Kiša lievala je kao iz kablja; gojena vjetrova na ploho padala. Sred najžešće kiše, gromljavina, tujnjava i bles-ka, grom udari u dimljak ovomjestnog obdinari Matije Trinastit Haticeva. Raz-ko pa ga pri vrhu, probuši na više mjesta sa atrano, sačjo u kuhinju, raznese oganj na sve četiri strano svieta, pusti tragova svoga vladanja na opokah; udari u kotao probuši ga i udje unj. U kotlu moglo sa prostim okom opaziti mnogo sve nako-lore uzamih kolobara. Da htjede i opet iz kotla, suditi se da se to, što je na jednom kraju kotla ostalo mjesto izbo-čeno, kao maseno puca. Nastradao nije nijedna ljudski život. Providnosti, a ne opreznosti ima se zahvaliti, da su bili ukle-ćani kojekud po kući raztrkani, a u kuh-nji onaj čas da nije bilo nikoga. Sa stal-nošću može se utvrditi, da je grom sašao po dimu, naišav na propuhu i udario u dimljak; kuhinjska i kućna vrata, koja sa dimljakom stoje u upravnom pravcu, bila su otvorena, a k tomu vatra naložena. Da nije bilo toga, grom bi bio udario po svoj prilici u oveliku i debelu pred kućom sto-jeću murvu.

Predusretilo bi se bilo lakko u ovom slučaju, a doista i u više drugih slučajeva prednarosti bi se moglo ovoj nezgodi, sa-mo kad bi ljudi imali malko više oprez-nosti i kad bi bolje znali kako se vladati u vrijeme oluje. Čuje se vite puta o tom govoriti, na znanju, da nauka nije nit do sto godina došti, kaže naš puk. Uvaživ to neče možda biti zgorega, ako cijenj. gosp. uredniče blaogovolite ovom zgodom izas-ti u Vašem dišanom listu jur poznato pri-rodno pojava, naime: da grom udari naj-češće u visoke predmete, jer su isti obla-ko najbliže, po kojih onda preidje u zemlju. Kano u zvonike, visoke kuće, kule, vrhunca gora, na samu stojeću drvoće, a više puta, kako je to upravo ovaj put slušaj bio, po dimu, što se iz dimljaka diže, u dimljak.

Kad sve to znamo, da se neizvrg- nemo pogibelji na polju valja bježati od visokih na samu stojećih drveća, zvonika, visokih kuća. Ne smije se tržati nit naglo jahati ili voziti se. U kućah no idi blizu željeznih pećin, no uprav u željeznih posteljah, stoj daleko od velikih ogledala (zrcala). Najsigurnije ti je mjesto u sred sobe. Prozor može biti i otvoren samo ako no ima propuha, ili sobna vrata otv-rena, a prozor zatvoren; ali je bolje ako je sve zatvoreno. Na ognjištu treba oganj pogasiti, to se odatičiti iz kuhinje. Skropljenje loza proti peronošpori objavlja se velikom pomnjom u koliko to pojedinecm vrijeme dopusti, koje je upravo dragociono. Neima doista više nit jednoga alpeca kod zdravih ošiju, kako je to bilo u početku. Željoti bi bilo, da se i u bu- duće nak puk otrese zlih aavada, običaja, preudaša — da no upado više u grieho s bog kojih se poštie kaže — nego da uvijek sluša pametno i razborito ljude, koji ga ne dobro pute i nakaju. Ljude, koji no gledaju samo svoju korist — nego se sdu- ševno brinu za obće dobro, osobito za duševni i tjelesni napredak i boljak tužnoga seljaka.

Treći kateketskii sastanak, koji će se obdržavati 22. i 24. agnsta 1894. u Ošieku, razpravljat će o sljedećih pitanjih:

1. Koji je uzrok propadanju discipline u školni i kako bi se moglo tomu do- skočiti?

— Odgovorni urednik Mate Mandić.

2. O crkvenom pjevanju u učiteljskih i pučkih školah.

3. Kako ćeš uputiti djecu, da si dobro izpituju savjest za sv. Izpovjed?

Trasi ušenso (flokseera) na otoku Rabu. U mjestu Loparu na otoku Rabu pojavila se trasa uš ili flokseera. Občanito auđe, da je taj bič boži pronačen sa otoka Lo- šinja na Rab. Loparani polase naimo kao težaki na radnju na otok Lošinj, gdje hara već duže vremena trasi ušeno, pak su bez dvojbe sa zomjom ili inače donešli doma tog nemilog gasta. Ali žalibože njo- ta nesreća zahvatila samo Rab nego i Olib, gdje je komisija našla flokseera.

Upozorujemo naše čitavne čitatelje, da će se obaviti vučenje bečkih srećaka za 5 glavnih dobitaka po 10.000 kruna već dne 12. Julja t. g.

Listnica uredništva.

Gg. J. Z. sv. L., S. K. st. P., i A. N. u S. Čekamo, da nam stigbu više naručba za „Rituali“, pak ćemo je sve odpremiti kano valja. Zivili! G. I. P. Jeste imamo pr listiska „Mali azbukvar“ za pravino št. čitanje glagoljice; komad sa poštarinom 10 vrb. Zdravo!

Oglas.

Odbor „Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru“ zaključio je u svojoj sjednici, držanoj u Opatiji dne 28. pr. m. j., da će se obdržavati glavna skupščina iste družbe u smislu novih pravila u četvrtak dne 12. t. m. u 4 sata po podne u prostorijah „Zora“ u Opatiji.

- Dnevni red biti će sljedeći:
1. Izvještaj revizora o obračunu za prvu upravnu godinu.
  2. Izbor društvene uprave na temelju novih pravila.
  3. Slučajni predlozi.
- Radi važnosti ove glavne skupščine pozivlju se najuljudnije gg. članovi i prijatelji svete stvari našega naroda u Istri na što mnogobrojiji posjet.

Za odbor:
Dr. Dinko Vitezić,
predsjednik.

Opatija, dne 1. srpnja 1894.

Objava.

Po naredbi uglednoga mjestnoga škol- skoga vieća u Kastvu, držat će se godišnji javni izpiti kod odvješnje pučke muške učione dne 12. i 13. srpnja t. g., na koje se izpite najučtivije pozivlju gg. roditelji i svi prijatelji škole.

Izpiti će slediti ovim redom:
dne 12. srpnja (Julija) od 8 do 1/11 sati prije podne u I. razredu; poslije podne od 3 do 1/2 sati u II. razredu.

Dne 13. srpnja od 8 do 1/11 sati prije podne u III. razredu; poslije podne od 3 do 1/2 sati u IV. razredu.

Na 14. srpnja biti će svečana zahvala službom božjom i dielenje nagrada.

Buduća školska godina početi će 1. rujnu (septembra) svečanom službom božjom. Ravnateljstvo pučke muške učione.

U Kastvu, 2. srpnja 1894.
pop Niko Butković,
nadučitelj.

Mного novaca

pristedi svaka gospodja, koja kod mene narudi odjelo. Jurbu sam kupio voliku zalihu chucnera i vunenih stvari iz stočijno mase, to mi je mogud isto uz nečuvono nisku cijenu prodavati. Ja prodajem ilakto tkaninu (oko 8 met.) za jedno podpuno odjelo za gospodje samo za for. 2.80

izjavljujući otvoreno, da je tkanina izvrstna. To ja uzimaju nabraj, ako se ustanovi, da nas odgovaraju istini. Dobiva se u najljepših bojah točkano ili sa ružani urešeno. Raspodija se sa pouzdanom ili proti gotovim novcu, te se mora naručbmi po- žuriti, jer se prodaje množinu tih odjela. Naručbo noka se upravljaju na trgovačku kuću **Apfel, Beč, I. Fleischmarkt 642.** (izorke se za raspodija).

10.000

krasnih blača iz kamgarna za gospodu, mora se za brzu ruku raspodijeti radi prošle već uslovo, to se jih učied tego odajo za nečuvono još cijen

od forinti 1.80

komad (sa tucet for 10-). To izvrstno izradjeno blačo za gospodu jona od najboljeg končanog kamgarna u najnovijih i najljepših svjetlih i tamnih primjorih svako volično to čvrti i dugotrajno; cijena je pako tako niska, da sa istom njo niti vudnja plaćeno. Raspodija se sa pouzdanom ili na pouzdanom kraz komisijelu planirani **Apfel, Beč, I. Fleischmarkt 642.** Kao mjeru noka se kod naručbah naznači duljine koraka i objam tribula.

Radionica umjetnih ognjeva

K. ZOBEC & C.

u Trstu
ulica Rossetti broj 121 (Camp. Morpurgo)
preporuča se slavnom običajstvu i slav. družim za raznovrstno naručba, spadajuće u pritočnohku struku, kao rakote, bengale i druga najetno ognje. Člonici slovenski na zahjav franco.

Knjigoveža

tvorničar škatulja iz kartona i galanterije

Vjekoslav Comer

u Trstu
preporuča se blagonaklonosti slavnih občina, družba i drugih osoba u Trstu i Istri za razne knjigoveške radnje.
Jamči za solidnu, brzu i točnu izvršbu radnje.

Naručba prima iz naklonosti Hiskara Doleno u Trstu.

FILIALKA

C. kr. priv. avstir. kreditnoga zavoda
za trgovino in obrt u Trstu.

Novci za vplaćiti.

V vredn. papirjih na 4-dnovni odkaz 3 1/2%	80-dnovni odkaz 2%
3- " " " " " " " " "	2-mesečni " " " " " " " "
3- " " " " " " " " "	3- " " " " " " " " "
3- " " " " " " " " "	6- " " " " " " " " "

Za pisma, katera su morajo izplaćati v sedmih bankovnih avstir. volj., stoplje nava obročno tako v krotku s dnem 4. februarja, 8. febru- varja in odnosno 2. marca t. l. po dotičnih ob javah.

Okrožni odjel.

V vredn. papirjih 2% na vasiko svoto. V napoleonih brez obresti.

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pošta, Brno, Lvov, Tropravo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bichelz, Gablonz, Gradoe, Hermannstadt, Inomani, Colovoa, Ljubljana, Linc, Olomouc, Rastchenborg, Szas in Solnograd, — broje trokova.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčanje kuponov 24-22 pri odbitku 1/100 provizija.

Predumji.

Sprejemajo se vskakovratna vplaćila pod uvodnimi pogoji.

Na jamčevno listino pogoji po dogovoru. Z odprjem kredita u Londonu ili Parizu, Ger- linu ili u drugih mestih — provizija po po- godbi.

Na vrednostni obrasni po pogodbi.

Vložki u pohranu.

Sprejemajo se u pohranu vrednostni papirji, zlati ili srebrni donar, inozemski bankovski št. — po pogodbi.

Naša blagajna izplaćuje nakaznice narodne banke italijanske u italijanskim frankih, ali po dnevnom kursu.

Trst, 31. januarja 1894. 2-24

Odlikovana ljekarna PRENDINI

Trst — Palazzo Modello, telefon 334 — Trst.

Gospoda liečnici sa navješću prop- istuju ove pastilje kod lakho gre- lene oteklino, promuklosti i opahu glasu. Preporuča se ih osobito pje- vačem i govornikom.

33 godišće velikog uspjeha!

Glavno skladišće:
Ljekarna Prendini
i u svih prvih pokrajinskih ljekarnah i u zdravstvenih kadla.

Becke srećke po 1 krunu

Predzadnji tjedan.

5 glavnih dobitaka po 10.000 kruna.

Srećke preporučaju: Gius. Bolaffio, Aless. Levi, Mandol & C., „Il Mor- curio“, Girolamo Morpurgo, Ign. Neumann, Marko Nigris i Enr. Schiffmann.

Tiskara Dolenc.

Raki!

Jamčeni, skućuci, živi, dnevno svježi ulovljeni, raspodija se ih u kosarici sa poštariskim pou- zecem prosto od carino:

40 kom. raka najvećih for. 4-60
60 " " velikih " 3-70
100 " " za juhu " 2-90

T. SILBER

u Stanislavi broj 40
(Stantslavi, Oesterreich.)

Štrealjke i sumpornjače za trte

inžinira Zivica.

mli i stiskalnice za vino, sisaljke ili pumpe za svaku porabu, cievi svake vrsti i pipe, motori (stroji za gonjenje drugih strojeva) na paru i sa petrolejem, te svakovrstne druge strojeve i sve potre- boće za iste

Schivitz & Comp.

(Živic i drug.)
Via Zonta broj 8 u Trstu.

Spomenute štrealjke razasijlu se na svaku poštu austro-ugrnsko monarhije franco, komad po 10 for.

„Kupi kod kovača nipošto kod ko- vačića“, kaže stara poslovica.

Ovu mogu punim pravom na moj zavod upraviti, jer jedino tako volika trgovina, kao što je moja, imade razpodajom ogromnih vr- stih tvari i drugih prednostih, jofitno troškove, koji moraju končno kupcom koristiti.

Krasno uzorke privatnim naručnikom ša- njem budaiva i franco. Bogato kućno uzoraka, kakvih jošto nobiljaše, za krojače nefrankirano.

Tvari za odjela.

Forvelon i šoking za visoko sroćenstvo, propisano tvari za odjela za o. kr. činovnike, vele- rane, vatrogasce, Sokolasto, litvije, sukna sa biljard i izrače stolove, pokrivala za kočije, tvari za laganče kapute, nepromokabe tvari za pranje, plaćalo za putničko od f. 4-14.

Vredne ciono, počeno, trajno, čisto vno- zono suknono tvari, no jofitno otrialnice, koji su vridni št. krojačko plaće, preporuča

Joh. Stikarofsky,

Brno (Austrijski).
(Manifastri).

Najveće skladišće blaga vredno pol mil. for.

Raspodija samo ponazjom!

Dopijaju: njemački, mađarski, češki, poljski, talijanski, francuski i engleski. 24-18